

Og da jeg spiste af frugten af det, fyldte den min sjæl med overordentlig stor glæde.«

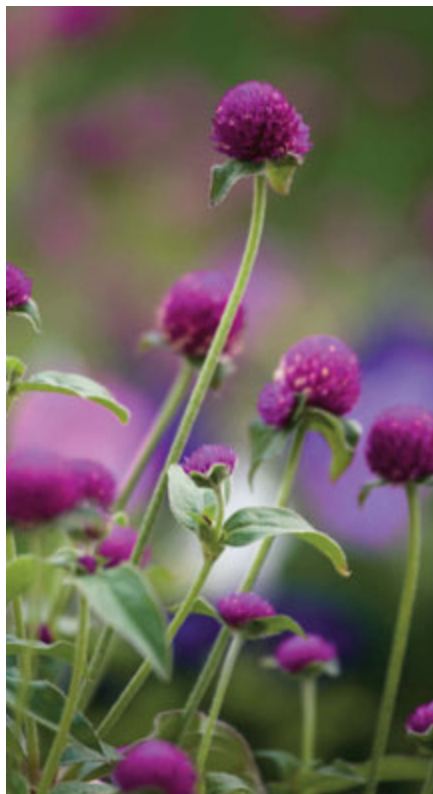
Kære søskende, hold jer stærke og træf gode valg, som giver jer mulighed for at spise frugten fra livets træ. Hvis I af en eller anden grund er kommet på afveje eller har forladt vejen, er vores hånd strakt ud, og vi siger til jer: »Kom. Der er håb. Vi elsker jer, og vi ønsker at hjælpe jer til at være lykkelige.«

Vor himmelske Fader elsker os så meget, at han har givet os sin enbårne Søn, Jesus Kristus.

Jesus Kristus elsker os så meget, at han gav sit liv for at sone for vore synder!

Hvad er vi villige til at give for at være rene og modtage den glæde?

Jeg efterlader jer mit vidnesbyrd om disse sandheder i Jesu Kristi navn. Amen. ■

Ældste Mervyn B. Arnold
De Halvfjerds

Hvad har du gjort med mit navn?

En dag vil vi hver især skulle berette for vor Frelser, Jesus Kristus, hvad vi har gjort med hans navn.

Da præsident George Albert Smith var dreng, viste hans afdøde bedstefar George A. Smith sig for ham i en drøm og spurgte: »Jeg vil gerne vide, hvad du har gjort med mit navn.« Præsident Smith svarede: »Jeg har aldrig gjort noget med dit navn, som du behøver at skamme dig over.«¹

Hver uge, når vi tager del i nadveren, indgår vi pagt om og lover, at vi er villige til at påtage os Kristi navn, altid at huske ham og holde hans befalinger. Hvis vi er villige til at gøre det, er vi blevet lovet den mest vidunderlige velsignelse – at hans Ånd altid vil være hos os.²

Ligesom præsident George Albert Smith skulle berette for sin bedstefar, hvad han havde gjort med hans navn, vil vi hver især en dag skulle berette for vor Frelser, Jesus Kristus, hvad vi har gjort med hans navn.

Vigtigheden af at have et godt navn bliver omtalt i Ordsprogenes Bog, hvor der står: »Et navn er mere værd end stor rigdom, at vinde yndest er bedre end at have sølv og guld«³ og »den retfærdige nævnes i velsignelser.«⁴

Idet jeg tænkte over disse skriftsteder og vigtigheden af at have et godt navn, kom en strøm af minder

til mit sind om det gode navn og den arv, mine forældre efterlod mine fire brødre, mine to søstre og mig. Mine forældre var ikke rige på jordisk gods, ej heller sølv og guld. Vi ni boede i et hjem med tre værelser, et bad og en udestue, hvor mine søstre sov. Da mine forældre døde, mødtes jeg med mine brødre og søstre for at dele deres jordiske ejendele, hvilke var få. Min mor efterlod kun få kjoler, nogle brugte møbler og få andre personlige ting. Min far efterlod noget tømrerværktøj, nogle jagtrifler og ikke meget andet. Den eneste ting af lidt pengeværdi var et beskedent hjem og en lille opsparingskonto.

Vi græd sammen og var taknemlige, idet vi vidste, at de havde efterladt os noget af langt større værdi end sølv og guld. De havde givet os deres kærlighed og deres tid. De havde ofte båret vidnesbyrd om evangeliets sandhed. Vidnesbyrd, som vi nu kan læse i deres dyrebare dagbøger. Ikke så meget i ord, men mere gennem deres eksempel, havde de lært os at arbejde hårdt, være ærlige og betale en ærlig tiende. De havde også fremkaldt et ønske om at videreuddanne os, at tjene på mission og som det vigtigste

af alt at finde en evig partner, blive gift i templet og holde ud til enden. De efterlod os i sandhed en arv med et godt navn, hvilket vi altid vil være taknemlige for.

Da den elskede profet Helaman og hans hustru blev velsignet med to sønner, kaldte de dem Lehi og Nefi. Helaman fortalte sine sønner, hvorfor de var blevet opkaldt efter to af deres forfædre, der havde boet på jorden næsten 600 år før deres fødsel. Han sagde:

Han sagde: »Se, mine sønner ... jeg har givet jer navn efter vore første forældre, [Lehi og Nefi] ... og dette har jeg gjort, for at I, når I erindrer jeres navne ... må erindre *deres gerninger*, og at I, når I erindrer *deres gerninger*, må vide, hvordan det er sagt og også skrevet, at de var gode.

Derfor ønsker jeg, mine sønner, at I skal gøre det, der er godt, *så der må blive sagt om jer og også skrevet, ligesom der er blevet sagt og skrevet om dem*

... så I må få den dyrebare gave, som evigt liv er.«⁵

Brødre og søstre, hvordan vil man vore navne blive husket om 600 år?

I forbindelse med, hvordan vi kan påtage os Kristi navn og således

beskytte vores gode navn, sagde Moroni:

»Og atter vil jeg formane jer til, at I *kommer til Kristus* og griber fat i *enhver god gave, og ikke rører den onde gave, ej heller det urene*. ...

Ja, *kom til Kristus*, og bliv fuldkomment gjort i ham, og fornægt jer selv al gudløshed.«⁶

I det inspirerede hæfte, *Til styrke for de unge*, læser vi, at handlefrihed er givet af Gud, et evigt princip, der medfører et moralsk ansvar for de valg, der træffes. »Selv om [vi] kan træffe [vore] egne valg, så kan [vi] ikke frit vælge konsekvenserne af [vore] handlinger. Når [vi] træffer et valg, oplever [vi] også konsekvenserne af valget.«⁷

Kort efter mit hjertes udkårne, Devonna, og jeg var blevet gift, fortalte hun mig en historie om, hvordan hun i sin ungdom lærte denne vigtige lære med, at vi er frie til at vælge, men at vi ikke er frie til at vælge konsekvenserne af vore handlinger. Med min datter Shellys hjælp, vil jeg gerne genfortælle søster Arnolds oplevelse:

»Da jeg var 15 år gammel, følte jeg ofte, at der var for mange regler og bud. Jeg var ikke sikker på, at en

normal teenager, der elskede at have det sjovt, kunne nyde et liv med så mange begrænsninger. Derudover gjorde de mange timer, jeg brugte på at arbejde på min fars ranch, et seriøst indhug i min tid sammen med mine venner.

Denne bestemte sommer var en af mine opgaver at sikre mig, at køerne, der græssede på bjergsiden, ikke brød gennem hegnet og gik ind i hvedemarken. En ko, der græsser i en hvedemark, kan svulme op, hvilket kan føre til kvælning og død. Der var specielt én ko, der altid prøvede at stikke sit hoved gennem hegnet. En morgen, da jeg red langs hegnet og holdt øje med kvæget, så jeg, at koen var brudt igennem hegnet og var gået ind i hvedemarken. Til min forfærdelse gik det op for mig, at hun måtte have spist hvede i et stykke tid, for hun var allerede opsvulmet og lignede ret meget en ballon. Jeg tænkte: »Din dumme ko! Det hegn var der for at beskytte dig, alligevel brød du igennem, og du har spist så meget hvede, at dit liv er i fare.«

Jeg skyndte mig tilbage til gården for at få fat på min far. Men da vi kom tilbage, fandt jeg koen liggende død

Da søster Arnold var 15 år (her repræsenteret af hendes datter) forstod hun pludselig befalingernes beskyttende kraft, mens hun vogtede køer på græs.

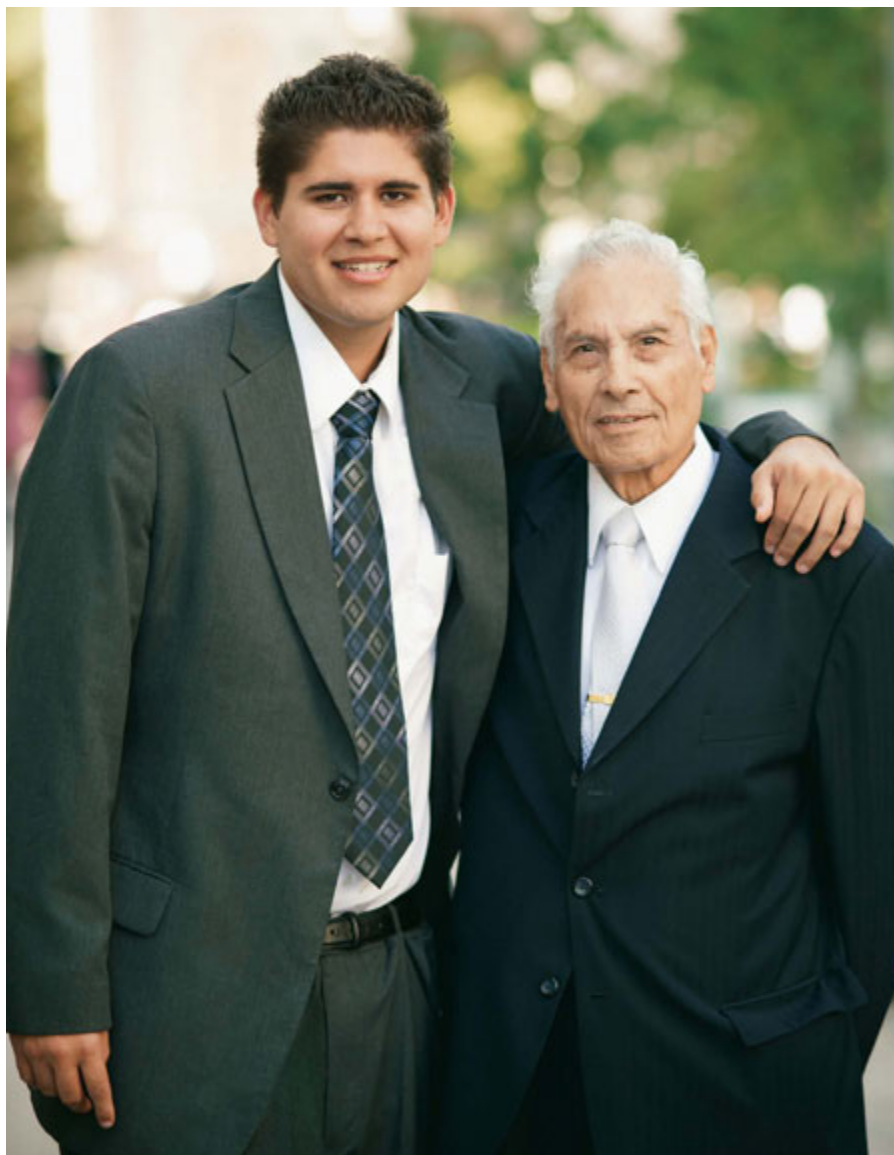
på jorden. Jeg var bedrøvet over tabet af den ko. Vi havde givet hende en smuk bjergside at græsse på og et hegn til at holde hende væk fra den farlige hvede, alligevel var hun tåbelig nok til at bryde igennem hegnet og forårsage sin egen død.

Da jeg tænkte over hegnets rolle, gik det op for mig, at det var en beskyttelse, ligesom budene og mine forældres regler var en beskyttelse. Budene og reglerne var til mit eget bedste. Jeg forstod, at lydighed mod budene kunne redde mig fra fysisk og åndelig død. Den indsigt var et vendepunkt i mit liv.«

Søster Arnold lærte, at vor kære, vise, kærlige himmelske Fader har givet os bud, ikke for at begrænse os, som modstanderen vil have os til at tro, men for at velsigne os og beskytte vores gode navn og vores arv til fremtidige generationer – ligesom de havde gjort det for Lehi og Nefi. Ligesom koen, der modtog konsekvensen af sit valg, må vi hver især lære, at græsset *aldrig* er grønnere på den anden side af hegnet – og aldrig vil blive det, for »ugudelighed har aldrig været lykke.«⁸ Vi vil alle opleve konsekvenserne af vore valg, når dette liv er forbi. Budene er klare, de beskytter – de begrænser ikke – og lydighedens vidunderlige velsignelser er utallige!

Vor himmelske Fader vidste, at vi alle ville begå fejl. Jeg er så taknemlig for forsoningen, der gør det muligt at omvende os, foretage de nødvendige justeringer, så vi igen kan blive ét med vor Frelser, og at føle tilgivelsens sødmefyldte fred.

Vor Frelser inviterer os dagligt til at rense vores navn og komme tilbage til hans nærhed. Hans opfordring er fuld af kærlighed og mildhed. Lad os sammen forestille os Frelserens omfavelse, mens jeg læser hans ord: »Vil I nu ikke vende tilbage til mig og angre

jeres synder og blive omvendt, så jeg kan helbrede jer?»⁹

I dag vil jeg gerne give jer alle den samme opfordring, som mine forældre, der altid vil blive husket på grund af deres gode navn, gav til mig. Før I handler, så forestil jer Frelseren stående ved jeres side, og spørg jer selv: »Ville jeg tænke, sige eller gøre det, velvidende at han er der?» For han er der helt afgjort. Vores elskede præsident Thomas S. Monson, som jeg vidner om er profet, citerer ofte følgende skriftsted, når han taler om vor Herre og Frelser: »For jeg vil drage foran jeres ansigt. Jeg vil være ved jeres højre hånd og ved jeres venstre, og min Ånd skal være i jeres hjerte.«¹⁰

På den herlige dag, hvor vi står foran vor elskede Frelser for at berette, hvad vi har gjort med hans navn, må vi da være i stand til at erklære: »Jeg har stridt den gode strid, fuldført løbet og bevaret troen.«¹¹ »Jeg har æret dit navn.« Jeg vidner om, at Jesus er Kristus. Han døde virkelig, så vi kan leve. I Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. *Kirkens præsidenter, Studievejledning Religion 345*, 1981, s. 228-229.
2. Se L&P 20:77.
3. Ordsp 22:1.
4. Ordsp 10:7..
5. Alma 5:6-8; fremhævelse tilføjet.
6. Moro 10:30, 32; fremhævelse tilføjet.
7. *Til styrke for de unge*, hæfte, 2002, s. 4.
8. Alma 41:10.
9. 3 Ne 9:13.
10. L&P 84:88.
11. 2 Tim 4:7.